

Sevilla i Barcelona podrien llevar visitants a les zones turístiques dels Països Catalans

1992, les platges desertes

1992 serà l'any d'Espanya. La celebració dels Jocs Olímpics i l'Exposició Universal de Sevilla atrauran visitants de tots els continents, però, després d'un primer moment d'optimisme, els empresaris del sector temen la competència sobre les zones tradicionalment turístiques.

L'aeroport de Son Sant Joan es podria veure afectat per l'excés de treball de la terminal d'El Prat.

ARXIU

Els comptes no ixen. Les entrades de l'Olimpíada de Barcelona que s'esgoten, 18.000.000 milions de visitants esperats a l'expo de Sevilla. Si aquestes previsions s'acompleixen, 1992 podria ser l'any de la crisi definitiva per a les zones turístiques del País Valencià i les Illes que, any rere any, anuncien que tot va malament i que no podran afrontar el rept del nou estiu.

Cada estiu, els empresaris i les autoritats turístiques parlen de la dificultat de mantenir una oferta atractiva i de la necessitat de plantar cara a una crisi que ja és inevitable. Però el crac no ve. Després d'haver estat tement el pitjor per a la sort de l'arxipèlag, que depèn, gairebé de ma-

nera absoluta, del nombre de visitants, els hotels i els apartaments de Balears no donaren l'any passat l'abast per a tots els que volgueren passar uns dies entre el sol i la platja. La crisi del Golf va fer que molts viatgers evitaren destinacions més exòtiques i que acabaren recalant al Mediterrani més occidental. La conjuntura internacional es va posar d'acord amb els interessos turístics. El mateix passava al País Valencià. Mentre al mes de juliol el grau d'ocupació era del 65'07% del total, enfront del 61% de l'any anterior, a l'agost s'arribava al 80% enfront del 74% de 1990. En conjunt, un bon any. Però no tots els números són tan positius.

"Aquí", manifesten veus de la Federació Hostalera Balear, "hi ha un problema

de qualitat més que de quantitat que no apareix en els indicadors macroeconòmics. Els visitants es queden cada volta menys temps i gasten menys diners. És cert que l'any passat tinguérem *overbooking* -saturació- però, amb les dades que ja tenim, hem pogut veure que els ingressos van ser menors que els de 1990".

La pèrdua del client d'alt poder adquisitiu sembla inevitable i el visitant tradicional de les costes mediterrànies dels Països Catalans comença a tenir problemes econòmics i busca altres horitzons. Un estudi recent indicava que, cada dia, una de les famílies estrangeres que havia fixat la residència, d'estiu o per a tot l'any, a les comarques del sud del País

